

сто Петръ първый. Тая фигура може да ся употреби и въ писма, но треба да става отъ обыкновенны речи.

39-о. Преименованіе (Метониміа) е кога то подлагамы 1) творца, вмѣсто твореніе то и. п. „прочитатъ Йоанна Златоустаго,“ вмѣсто слова та му, списанія та му.“ 2) твореніе то вмѣсто творца и. п. „незнамъ защо пристана Българскія Вѣстникъ,“ вмѣсто, издатель на . . . 3) содѣржаще то, вмѣсто содѣржимаго и. п. „нека ся веселятъ небеса та, и да ся радва земля та,“ вмѣсто, Ангели тѣ, и человѣци тѣ, 4) Содѣржимото вмѣсто содѣржаще то. и п. „той има сърдце“ „има глава,“ вмѣсто с юнакъ, уменъ“. Треба да употребявамы знайти тѣ и ясните Применования.

40-о. Чрезъ-понятіе (Металепсисъ) е, като Применование то, и употреблява ся предидуще то въ мѣсто послѣдующе то, или на противъ. Тая фигура не требаше совсѣмъ да ся отдѣля отъ Применование то: защо е иста, като нея; тукъ можемъ да гудимъ и антихронизмы тѣ.

41-о. Уразуиѣніе (Синекдоха, Догатка, Сопрѣхенсіо) е, кога то земамы 1) частъ вмѣсто цѣло и. п. „хубави тѣ очи,“ вмѣсто, „хубостъ та.“ 2) единствено вмѣсто множественно и. п. „Българина е всякога почтѣ“ вмѣсто, „Българи тѣ“ ябалка та е добро иѣшо“ „вмѣсто ябалки тѣ.“ 3) цѣло вм: частъ и. п. „недейте усуждава, за да не бѫдете усѫдены, дума Евангеліе то“, вмѣсто „Матей.“ 4) вещество то, вмѣсто иѣшо то и. п. „остро железо,“ вмѣсто „остра сабля,“ такизи сѫ и „Ваша благородіе,“ Ваше свѣтлость,“ вмѣсто ты.

42-о. Злоупотребленіе (Катахрезисъ, Абисус) е, кога то употребявамы единъ думъ не съ инейто значеніе, но съ друго, и най много, кога то языка иѣма речь, за да представи иѣкое понятіе и. п. „върхъ на гора та.“ „Златный листъ,“ Българскій языцъ“ и проч. Тая фигура